

[Hartel.]

Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at der er ingen Grund til at tale længe, fordi vi ikke kan opnaa noget med Hensyn til Gennemførelse af de Ønsker, vi har, men jeg vil kun sige, at det er to Synsmaader, der her staaer over for hinanden, to Synsmaader, der aldrig vil kunne forenes, to vidt forskellige Opfattelser af Erhvervslivet og hvad der har Betydning for det. Det er faktisk det samme som, at Øst er Øst, og Vest er Vest. Jeg har den Overbevisning, at vi, som vil hurtigst muligt arbejde os over til frie Tilstande, repræsenterer Øst i denne Forbindelse, og Handelsministeren, som vil holde fast ved disse Restriktioner og Baand og hele det snærende System, er Vest, der, hvor Solen gaar ned, men der er i sidste Instans kun een Dommer, der kan træffe Afgørelsen mellem disse to Parter, det er Livet. Der er kun een Politik, som er rigtig; det er den, som Livet giver Medhold. Vi ser med Fortrøstning hen til denne Afgørelse, som i en ikke alt for fjerntliggende Fremtid vil blive truffet, og er helt sikre paa, at den vil falde ud til Gunst for vore Synspunkter.

Idet jeg anbefaler at stemme for det Underændringsforslag, vi har stillet, vil jeg føje til, at hvis dette kunde blive vedtaget og indføjet i Venstres Ændringsforslag, vilde vi stemme for Venstres Forslag. Men da dette efter den ærede Ordfører Hr. Knud Kristensens Udtalelser ikke kan blive Tilfældet, vil vi afholde os fra at stemme for Venstres Ændringsforslag. Jeg anbefaler at stemme imod alle andre foreliggende Forslag.

Jørgen Gram: Det her omdebatterede Lovforslag omhandler jo Bestemmelser om, hvor meget vi maa og kan importere, og, som Forholdene nu ligger, hvor meget vi maa og kan eksportere, specielt af Landbrugsvarer. Ved Debatten i Gaar og tidligere er det blevet benægtet, at vi overhovedet kunde afsætte til Tyskland den Varemængde, som Landbrugets forskellige Driftsgrene havde fremsat Ønske om at blive af med. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen var i Gaar inde paa den samme Tankegang og udtalte gentagne Gange, at han ikke troede paa og ikke havde staaet over for, at Tyskerne vilde aftage de Mængder, som vi gerne vilde af med, og han har dog deltaget i Forhandlingerne.

Det ærede Medlem Hr. Clausager spurgte højst forklarligt: Er det da ikke sandt, at Tyskland vil købe mere af os? For hvis det

ikke var sandt, var det ærede Medlem Hr. Clausager og med ham den hele danske Landbostand jo ført bag Lyset, og vi, der staaer i Spidsen for Landbrugets faglige Organisationer, burde have underrettet vore Erhvervsfæller om, at nye Afsætningsmuligheder ikke forelaa; saa havde man dog ikke haft den Skuffelse og kunde muligt have ændret sin Produktion noget derefter. Den højtærede Udenrigsminister svarede intet i Gaar, og i Dag siger den højtærede Minister, at der ikke er videre Afsætningsmuligheder end den Forskel, der er mellem Grundkontingenterne plus den Del af Tillægskontingenterne, som blev udnyttet, og saa den Mængde, som kunde have været udført, hvis det fulde Beløb af baade Grundkontingenter og af Tillægskontingenter var blevet afsat.

Hvad skal vi da tro? spørger man rundt omkring i det danske Landbrug. Maa jeg da slaa fast: Ved „Nordische Gesellschaft“'s Møde i Lübeck, hvortil danske Landbrugsrepræsentanter var indbudt, talte den tyske Regerings Udsending, Dr. Hermann, til disse efter Manuskript og ikke ved en selvkabelig Sammenkomst, som den højtærede Udenrigsminister i en tidligere Debat antydede, og der blev givet Tilladelse til at benytte Talen offentlig. Hvad sagde Regeringsudsendingen? Han sagde: Vi vil gerne forøge vor Samhandel med Danmark. Der er næsten ingen Grænser for, hvad Tyskland kan aftage, hvis Danmark aftager tilsvarende. Vi — altsaa Tyskerne — har en Befolkningstilvækst paa rundt 400 000 om Aaret, og der vil altid blive en Indførsel nødvendig. Det danske Landbrug kan derfor lægge sin Produktion an paa langt Sigt, for det maa Landbruget jo gøre.

Og videre: Til Berlin var danske Landbrugsrepræsentanter indbudt fra tysk Side forud for de sidste Traktatforhandlingers Paabegyndelse. Vi stod over for officielle af den tyske Regering udpegede Udsendinge. Med lidt Kendskab til, hvad tysk Ensretning i Øjeblikket betyder, vil man forstaa, at de Udtalelser, der faldt under Forhandlingerne, vilde være fuldt paa Linie med det, man fra Regeringens Side mente. Og hvad udtalte de da? Jeg citerer — idet jeg dog skal undlade at nævne de paagældendes Navne, som fremførte de forskellige Udtalelser —:

„Ser De en Mulighed for i Fremtiden at levere faste Mængder af Varer til Tyskland til faste Priser? Det er det Spørgsmaal, der interesserer os, og det maa være Udvalgets Opgave at drøfte netop dette Spørgsmaal. . . For os er Spørgsmaalet, hvor vi faar den størst